

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

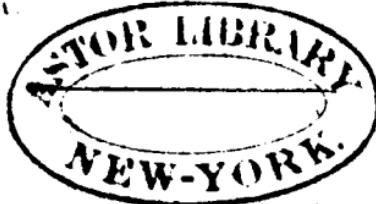
S I V E

G N O M I C I

POETAE GRAECI

AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAVIT

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE
ET INDICIIS AUCTA

L I P S I A E,

SUMTIBUS GERM. FLEISCHERI JUN.

1 8 1 7 .

Salvati.

WILLIAM
CLARK
VIA FAX

L E C T O R I

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAE

S O C I U S .

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari; me patantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonautorum Poëta, et facétissimus veteris commediae scriptor. Bonum animo es: explabitur cum Deo exspectatio desiderii tui. Praelum tandem subiit Princeps Tragorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

a *

sententiae suae participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra impurissimorum scurrarum calumnias et convicia immensum quantum evectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exercet. Inceptum opus, quantum per me licebit, non intermittetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datam fidem praestitum me spero; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophoclis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumduxi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit; uti legitima exceptione.

Iam vero, quænam fuerit in edendo hoc libello ratio consilii mei, paucis descendus es: Poëtarium; quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecæque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis enchiridion

hoc nitidius politiusque ornatum traderem. Theognidem, qui agmen hic dicit, primus in lucem edidit Aldus Manutius, cuius liber instar est veteris apographi, quo ipse usus est. Codicis illius vitium, ut in principem editionem, sic ex ea in ceteras omnes permanavit, quod quale sit, cuivis hanc novam cum aliis conferenti statim in oculos incurret. Nempe Theognidis poësis quae superest, non est continuum opus, sed ex fragmentis constat e variis illius hominis elegiis aut poëmatibus excerptis.*). Illam ad quatuor codices Bibliothcae Regiae contuli, quorum in tribus sententiae fere ad eundem modum distinctae sunt, quo in hoc libello. Singulæ vel in capite habent literam maiusculam miniatam, vel litera illa carent, vacuo relieto spatio, ubi peritioris calligraphi manu

[*) Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. p. 164. b. Theognidis reliquias dicit male consarcinatos. Idem ad Xenophont. Memorab. p. 239. sq. Ern. „Videntur, quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis constata.“ Quid quod pro Anthologia e variorum poëmatibus decerpta habuit Heynius ad Homer. II. T. VII. p. 720. „Quae habemus [Theognidea], inquit, farrago sunt ex pluribus ac diversis poëtis; quae tamen ad Cyrnum scripta sunt, pro antiquioribus haberri possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus farraginem illam coagmentavit, Theognideis versus plurimos immiscuit aliorum auctorum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime Solonis. Poterant quidem illi inter Theognideos relinquiri, si Theognis seorsim et sine ullo comitatu excuderetur; sed quum adiunctos habeat illos ipsos scriptores, quorum possessionem invaserat, interdicto adversus eum agi, tum aequitatis, tum concinnitatis ratio postulabat; qua de re in notis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae continet pars altera editionis Poëtarum minorum Graecorum Radulphi Wintertoni, Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII. praeter Orphei, vel nescio cuius id nomen mentiti, fragmenta tria, quae in Orphicorum editione Gesneriana legi satius visum est, ideoque removenda duxi. Sed horum in locis Cleanthis pulcherrimum Hymnum suscepimus superque Hesiodi Poëma ηθικὸν, si quod aliud, huic collectioni addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iisdem Regiis codicibus emendavi, qui Theognidem continent, quorum unus Hesiodum

etiam habet. Alia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum codicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibentur. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem pervenerunt et conquiri potuerunt, *) secundis euris limatiora in hanc collectionem intuli. In Comicorum vero sententiis fragmenta aliquot, quorum partem tantum Winternoni editio exhibet, integra dedi, ex aucto-ribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum carminum adiungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulta omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino reddita singulis graecis subieci. Notas addidi breves, criticas fere et graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius ad Herodot. p. 454.]

tes.*). Anthologiam sententiarum parallelarum e graecis latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili mole librum onerare nolui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, qui, quot diversis modis res eadem possit enuntiari, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi tuisque ita, ut fore confido, erit accepta et utilis, otium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nulli alii rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Hae notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriorem libri partem conficiunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brupckius in praefatione ad Comicam, paulo post initium. Nos commodioris usus gratia singulis versibus, quo quaeque pertinebat, substravimus: id: quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu edilum viderint, quod in notis, scriptis, &c. videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati, retractatur.]

G N O M I C I
P O E T A E G R A E C I.

Επί Σελήνης
Ορθογώνιο
Επί Φεγγαρίου

A

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μέγοις τεῦ κατάκεισθε; οὐτ' ἄλιμον ἔξετε θυμόν,
ω̄ νέοι; οὐδὲ αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ἀδελίην μεθιέντες; ἐν ἐλρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἥσθαι· ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * * * * * * * * *
5 καὶ τις ἀποθνήσκων ὑστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆσιν τε γάρ εστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
· γῆς πέρι, καὶ παῖδων, πουριδίης τ' ἀλόγου,
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὅππότε κεν δῆ
· Μοῖραι ἐπικλώσωσ·· ἀλλά τις ἵθὺς ἵτω
10 ἔγγος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλιμον ἥτοι
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.

Fragmentum e CALLINI Elegia servavit Stobaeus
Tit. LI. De Callino, Elegiacorum poëtarum antiquissimo,
quaedam lectu digna sunt in Actis Academiae Parisiensis T. VII. p. 364. [Conf. liber bonae frugis, Io. Valent. Franckii Callinus sive quaestionis de origine carminis elegiaci tractatio critica. Acced. Tyrtaei reliquiae cum prooemio et critica annotatione. Alton. et Lips. 1816. 8.] Tertius hexameter in Stobaei codd. omissus et: eius in locum Camerarius versum hunc suffecit:

εὖ νύ τις ἀσπίδα θίσθω ὃν ἀντιβίοις πολεμίζων.

quem recepit et in versione expressit Grotius. BRUNCK.

8. Θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὅππότε κεν δῆ. Sic bene Stobaei liber scriptus. Grotius edidit δέ ποτ' ἔσσεται, ὅππότερον δῆ. BRUNCK.

οὐ γάρ οὐδενός τάνατον γε φυγεῖν εἰμιαρμένους ἔστιν
ἀνδρός, οὐδὲ ἡνὶ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δημότητα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
15 ἔρχεται, ἐν δὲ οἴκῳ μοῖρα κίγεν θανάτου.
ἄλλος δὲ μὲν οὐκ ἔμπης δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός.
τὸν δὲ ὄλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἡνὶ τι πάθη.
λαῶ γάρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
θυγάτιοντος· ζώων δὲ, μᾶξις ἡμιθέων.
20 ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν.
ἔρδει γάρ πολλῶν μᾶξις μοῦγος ἐών.

17. ἡνὶ τι πάθη. si in pugna ceciderit. De hoc euphemismo vide quae notavimus ad Comici Concion. 1105. Idem in Pace 169.

Ἄντες ἡνὶ τι πεσὼν
ἐνθένθε πάθω, τοῦ μοῖρα θανάτου
πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Κίον
οὐφέγγει.

Quandoque additur κακὸν, ut in Euripidis Androm. 89.

ἄλλος εἷμ', ἐπεὶ τοι γέροντος περιβληπτος βίος
δούλης γυναικὸς, ἡνὶ τι καὶ πάθω κακὸν.

Quos versus protuli, ut levem maculam e priori senatio abstergereim. Male editum est ἐπειτοι κοντά —. BRUNCK. Falli Brunckium, docuit Porsonus ad Euripid. Med. p. 448. ed. Lips: alter. Xenophon de Rep. Athen. prope fin. ἐπεὶ τοι καὶ οὕτως ἔχεις. Morus: „L. ἐπειτοίγε, siquidem. καὶ non habet locum.“ Erravit vir egregius. Longinus sect. XXIII. extr. ἐπεὶ τοι τὸ πανταχοῦ κοιδωνας ἐξηρται λλαγονοικόν. Scribendum esse ἐπεὶ τοι καὶ τὸ πανταχοῦ —, non dubitabis, si contuleris diversitatem scripturae e Codd. enotatam in edit. WEISK. p. 591.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

GALLINI EPHESII
ELEGIA
INTERPRETE HUGONE GROTIO.

Quonam hic usque tepor, Iuvenes, quando ignea
vobis

vis animi? Non vos Amphiperictyonum
tam segnes censura movet? vos alta putatis
otia, quum tellus undique marte fremat.
Iam quicunque vir est, scutum ferat obvius hosti,
et iaculum vibret vel moriente manu.

Gloria namque ingens adoriri cominus hostem
pro grege natorum coniugeque et patria.

Fortibus et pavidis condicto tempore mortem
Parca feret. Rectum quilibet interea
protendat gladium, clypeo generosa recondens

pectora, dum primo sanguine pugna calet.

A fato nulli mortis fit gratia, non si
auctores generis sit numerare Deos.

Saepe aliquem elapsum circumstridentia tela,
in lare privato mors inopina rapit:

mors vilis populo, et nullum meritura favorem.

Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
sive cadens populi gemitus expressit amantis,

seu vivens auget semideum numeros,

vertitque in se oculos cœu celso vertice turris:
quippe unus multis laudibus exsuperans.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

(Numeri paginas indicant.)

A.

- Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

C.

- Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Cleanthes. 203.
Clearchus. 281.
Crates. 274.

D.

- Diodorus. 272.
Diphilus. 260.

E.

- Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 273.
Euenus. 190.

G.

- Gaomae. 3po.

H.

- Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

- Linus. 184.

M.

- Menander. 261.

- Menecrates. 194.

- Metrodorus. 196.

- Mimnermus. 99.

- Monosticha. 300.

N.

- Naumachius. 176.
Nicostratus. 275.

P.

- Panyasis. 186.
Pherecrates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippus. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides. Pseudonymus. 152.
Posidippus. 195. 278.
Pythagoras. 145.

R.

- Rhianus. 188.

S.

- Simonides. 128.
Solon. 104.
Sotades. 276.

T.

- Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

A.

- ἀσθῆς. 25.
ἀβυρχαστήεις. 152.
ἀγανοφων *antepaenultima*
productā. 158. [Cyclicus
poëta apud Scholiast. ad
Euripid. Orest. 1392. Barn.
χερσεῖην, φύλλοιοις ἀγαν-
νοῖσι κομόωσαν. Clarissi-
mus Matthiae edidit sim-
plici γ., ἀγανοῖσι.]
ἀγκυλοδιρήθης, ἀγκυλόμητις.
214.
ἀγνοια et ἀνοια confusa. 326.
ἀγνίνατι cum digamma. 231.
ἀδεικτος. 163.
ἀδηνείη. 131.
ἀδηνής. 131.
Adiectivum a substantivo
structurā disparatum. 250.
ἀειδειν. De futuro h. v. 3.
Aeschines orator. 156.
ἀθανασία. De quantitate h.
v. 278. ἀθανασία et εὐθα-
νασία confusa. 278.
ἀθάνατος. De quantitate h.
v. 278.
ατ infinitivorum elisum.
241.
- αι et ε confusa. 42.
ἀπίγαλοι versus. 71. 231.
ἀκραῖς. 239.
Alcathous. 54.
ἀλεστρὸς, calidus. 158.
ἀλεστρὸς, vitandus, barba-
rum. 158. [Libri Ba-
rocciani scriptura ex-
pressa est ex Hesiodi
carmine extr. Conf. Cal-
limach. H. in Cerer. 25.]
Alexis. v. infra s. v. κύλιξ.
ἄλλοις ἄλλως etc. 14. 108.
ἀλφηστήρ, ἀλφηστής. 216.
ἀμάρ, αμάσθια. 229.
ἀμαξα, ἀμαξα. 30.
ἀμετροι, αμετρως. 164.
ἀμήτωρ. 129.
ἀμφὶ et οὐρεσει posita ἐς
παραλλήλον. 169. sq.
ἀμψι indeclinabile. 159.
ἄν pro ἐάν positum corri-
piatur an producatur 91.
Conf. not. ad p. 269.
ἀναγκαῖος. 25.
ἀνακλήτωρ. 273.
ἀνυλίσκω. De augmento
h. v. 274.

Anapaestus in pari sede
versuum iambicorum.
131.
ἀνάσχετος. 11.
ἀνδάνειν. De constructione
h. v. 5.
ἀνήρ. De quantitate pae-
nultimae 306.
ἀνοσα et ἄγνοια confusa. 326.
ἀνοχετος 11.
παντεπνέειν ἀνέμοις. 162.
Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Ao-
ristus medii passivā si-
gnificatione. 166. [Add.
Leonid. Tar. LXII. 2.
Etiam in Callimachi H. in
Apoll. init. ἐστίστωτο vide-
tur positum pro ἐστίσθη.]
ἀπάλαμνος, ἀπάλαμος. 24.
215.
ἀπάτηρ. 129.
Apollonius Rhodiüs. 169. sq.
πιπόνιπτεοθαι. 66.
Ἀρυσιφόντης. 215.
Aristophanes. 148.
ἀρόμεναι. 215.
ἄρχοτος et ἄρχορον confusa.
76.
ἄρσον κόρος. 168.
Articulus a substantivo se-
iunctus interserto prono-
mine. 56.
ἀρχή καὶ τελευτὴ καὶ μέ-
σον. 3.
ἀστεος synizesin passum.
153.
Atractio. 235. [Aliud at-
tractionis genus tetigi in
not. ad Epistol. Pythagor.
p. 300. Orell.]
αἰτύζεσθαι. 170.
αἰθίς. 214.
αἴνη. 129.
αἴτις. 214.
αὐτομήτωρ. 129. [Prorsus
geminum est ψευδοπάτωρ

Callimachi H. in Cerer.
90.]
αἴτος. ὡντός. 27. 47. 62.
αὐτοῦ de persona secunda.
505. 327.

B.

βαθυκήτης. 14.
βαίνειν de coitu. 16.
βασιλῆς. 224.
Βίβλεος. 239.
βιάπτειν i. q. στερεῖν. 94.
βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεπε.
170.
βρόχος priori producta. 71.
Βύβλεος. 239.

C.

γαλῆ 259.

D.

Dativi pluralis vocalis qua-
tenus elidatur. 5.
δὲ in apodosi. 226.
δεικνύειν. 163.
δεινός. 9. sq.
δειπνολόγη. 4. 244.
Democrit. v. infra s. v.
ὑπέρθεος.
Demosthenes. 155.
δεινάζειν. 77.
δεσμῶς et πέδῃ iuncta. 155.
δηλιφων barbarum. 179.
διακρίνειν. 1. o.
διάπτορος. 215.
διομήτωρ. 129.
δίος. 225.
δίχα. 9. [Aeschylus Pro-
meth. 935. Br. ὅσον τὸ τ'
ἔρξειν καὶ τὸ δονήσειν

δίχα. Chioëph. 774. Sch.
 alt. ἔγεις το τῶν λελεγμέ-
 νων δίχα;]
 διγόμυθος. 9.
 δολομῆτης, δολύμητης. 214.
 δορατ αἰγών. 7.
 δοῖλος an i. q. δόλιος. 41.
 Dualis pro plurali usurpa-
 tus. 220. Dualis aoristo-
 rum persona III. in — oy.
 221.
 δύο, δύω. 325.
 δηναις. 239.
 δύσουαι. De quantitate h.
 v. 56.
 δύω. v. s. v. δύο.
 δύρειν. 216. [Activum iam
 usurpavit Homerus, si
 fides libello de Homeri-
 ca poësi, quem alii tri-
 buunt Plutarcho, alii
 Dionysio Halicarnassen-
 si, p. XL. extr. Barnes.]

E.

οὐρ synizesin patitur. 253.
 εἰπτοῦ de persona secunda.
 305. 327.
 εἰδομὰς eliciendum e prae-
 gresso ἐπτά. 110.
 εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
 εἰδε cum infinitivo. 156.
 [Cum Euripideis compa-
 randa Homericā Odyss.
 XXIV. 576. sqq. ubi par-
 ticulae optandi καὶ γαρ
 eadem ratione regunt in-
 finitivū iunctū nominati-
 nativo participiū]
 εἰδίζειν. 145.
 εἰκειν τόπον, εἰ τόπον. 94.
 εἰται. Coniunctivus εἰώ,
 εἰης, εἰη. 172. 238. εἰμεν.
 18. Ellipsis coniunctivi. 22.
 Ellipsis imperativi. 157.

[v. Schol. ad Pindari Ol.
 XIV. 21. — Num forte
 haec ellipsis etiam ibi ob-
 tinet, ubi infinitivus *cum*
accusativo ἐπίτηγματεώς
 aut εὐχεικῆς positus est?]
 εἴνειν an in scena locum
 habuerit. 308.
 εἰς i. q. μόνος. 157.
 εἰς et εἰ confusa. 274.
 εἰσαιρεσθαι i. q. προσφέ-
 ρεθαι. 65.
 εἶοι et εἴσι confusa. 7.
 εἰς et εἰ confusa. 274.
 εἰς et εἰ confusa. 25. [Mo-
 nui de hac confusione in
 Melet. p. 69. Satis fre-
 quentem esse docent no-
 tae Uptoni ad Dionys. Hal.
 de compes. verb. p. 162.
 Lips., Weiskii ad Lon-
 gin. p. 571., Schneideri
 ad Aristotel. H. A. T. III.
 p. 259. T. IV. p. 154. et
 ad Xenophont. Opusc.
 Polit. p. 56., Schleusneri
 Cur. noviss. in Phot. col.
 526., Astii ad Theophr.
 Char. p. 95.]
 εἰτραπέλος. 25. [V. not. ad
 Pindari Pyth. IV. 186. ubi
 unice verum. puto εἰτρά-
 πέλον.]

Ellipsis verbi finiti e se-
 quente oratione subau-
 diendi. 228. verbi cognati.
 10. sq. 14. verbi rarior.
 42. tosius sententiae. 240.
 [Conf. v. 607. Nisi forte
 h. l. plene interpungen-
 dum post λαμὸν, versus
 que 605. et 606. iungendi
 præcedentibus. Quod si
 probas, versus 605. et
 604. pro parenthesi sunt
 habendi.]

εὐθρόνος, εὐθρόνεν. 167.

Ένδοθεν, *Ένδοθι*. 236. 259.
sq. 245.

έντεκα; *οὐνέκα*. Græci his particulis licenter usi. 170. [Etiam in ὅθ' οὐνέκα puto duas particulæ idem significantes ἐκ παραλλήλōv positas esse. Quapropter nolim cum Lobeckio scribere οὐδόνεκα: quam scripturam tetigi in not. ad Sophocl. Aiac. T. I. p. 229. Ex uno Sophocle. (Aiac. I. c.) ὅθ' οὐνέκα habet H. Stephanus Thes. T. I. c. 1204. H. Poterat citare etiam ex eiusd. Oed. Col. 855. Item ex Aeschyllo, qui Prom. 330. ζηλῶν τοις ὅθ' οὐνέκα ἔκτος αἰτίας πορεῖς. ubi quae continuo sequuntur, πάντον μετασχῶν καὶ τετολμηνὸς ἐμοί, dignam animadversione structarum habent: nam vis praepositionis μετὰ pertinet etiam ad sequens participium τετολμηκών. Non infrequens hoc idioma est in verbis cum praepositione οὐν composite: aliquanto rarius in verbis compositis cum aliis praepositionibus. De illis notavi nonnulla in Indice ad Gregor. Cor. p. 1032: quibus hęc accedant sequentia. Euripides Iphig. T. 668. καὶ συσφραγῆται καὶ πυρωθῆται δέματα. Etymolog. M. col. 745. in. συμβαρύσται καὶ οἰκύρται τοῖς ἀριστοῖς. ad quem locum Sylburgius p. 44. b.: „sensus est, συμβαρύσται καὶ

οὐροξύρται, praepositione in utroque commate subauditā. Verborum cum ἐκ compositione hoc reperi exemplum. Homerus Odys. XXII. 56. οὐσα τοι ἐπέπτοται καὶ ἐδήδοται ἐν μιγάροισιν. h. e. ἐπέπτοται καὶ ἐξεδήδοται.]

ἐντρέπεσθαι. 31.
ἐντύειν, ἐντύνειν. 18.
ἐξακέσας. 147. 155.
ἴγω et ἰσῶ confusa. 7.
ἐπαινεῖν. De forma futuri h. v. 10. 64. [Utramque formam frequentatam fuisse, docent verbalia αἰνεῖτος et αἰνητός: quorum posterius Lexicographi parum curarunt. Pindarus Nem. VIII. 66. αἰνέων αἰνητά.]
ἐπαιμήσασθαι γῆν. 34.
ἐπεὶ cum coniunctivo. 99.
ἐπεὶ οὐ non semper coalescent per synizesin. 241.
ἐπεὶ τοι καὶ. 83. [Plato T. XI. p. 19. Bip. ἐπεὶ τοις καὶ ρρᾶς αὐτῷ ὁ Θεός εἴπε. Bekkerus dedit ἐπεὶ τοι καὶ — II, 5. p. 424.]
ἐπεὶ. ἐφ' οὐ γε, ἐφ' ὡς. 264.
ἐπεὶ et περὶ confusa. 179.
Epigramma Megaris reper-tum. 54.
ἐπιδεῖσιν. 164.
ἐπιπάγχυ vox non Graeca. 224.
ἐπιτειθεῖη. 156.
ἐπιφίσιν. 171.
ἐρατός passim corruptum. 90.
ἐργάζεσθαι. ἐργάσαιο, ἐργά-sαιο. 214.
ἔρχος ὄδοντων. 110.

A a

Equeletas. *Equeletas.* 215.
éore et éote confusa. 31. [v.
 not. ad Dionys. Halic.
 de comp. verb. p. 308.]
éteros. τοῦτερος etc. 135.
éros an digamma habuerit.
 219.
éi et ék confusa. v. ék.
évanjēc. 239.
évñθavaðia. 278. sq. *évñθavaðia* et *áðavaðia* confusa.
 278.
évñv, évñðv. 154.
Euripides. 5. 7. 88. 156.
 168.
évte et éote confusa. v.
éote.
Eutecnius. 226.
évñrápēlos. 25.
éy/ossosðai yaðar. 34.
équineisðai. 213.
éxwv pro wv. 136.

Z.

Zigrelin prima producta.
 71.

H.

η correptum. 132.
ñðwaw. 60. 243.
ñðea. 222. [Illic cur *te*
 omitti oporteat, causa
 non alia videtur haben-
 da esse quam digamma.
 V. Heynus ad Hom.
 Il. T. VII. p. 754. qui
 „In Hesiodo“ inquit
 „aliquot locis est emen-
 dandum“. Quod si ve-
 rum est, v. 121. corri-
 gas: *ávñðøwpois uarrá ñðea.*
 Vid. Hom. Odyss. XIV.
 411. Et conf. not. ad
 p. 236. et 243.]

Herodotus. 33.
Hesiodus. 154. 241. v. su-
 pra s. v. *Ellipeis.* item s.
 v. *ñðea.* item infra s. v.
ueumñménos.

Hesychius. 12. 25. 131. 179.

Θ.

ðaldu. 159.
Theognis. v. *infra* s. v. *me-
 lédóvras.*
Theognidis patria. 54;
ðeoporón̄. 4.
ðvñjækv. teðvñvau 15. [*te-
 ðvñvau*, media proutiā,
 legitur in Aeschili Agam.
 547. Schütz.]
ðvñròs, mortuus. 164.
Thucydides. 17.

I.

í dativi elisum. 110.
Iamblichus. 163.
íneðos. 225.
*Infinitivorum futuri tem-
 poris usus Graecae lin-
 guae proprius.* 16. sq.
 [Xenophon Anab. II. 4.
 19. *oīc oὐk áxolouðta eīn̄*
to ēpiðtisðai xai lñsas
zñjv yéþvøðav. Schneide-
 rūs: „Ita margo Steph.
 cum libro Brodæi habet
 pro vulgato *to te* *épi-*
ðtisðai *xai to lñsas.*“
*Vulgatum hoc we qui-
 dem non offendit. —*
Schol. ad Pind. Nem. VII.
 141. *ðvñvau* — *ávñða-
 ñew.*]
íøgë. 221.
íøgë cum digamma. 213.
 248.

*λοσ, λοσ. δο.. λοσ ει σος μωλευει. i. q. πολάζειν.
confusa, 226. 171.
λογ, pariter. 20.*

K.

*Caesurae vis ad producen-
dum. 27.
καθηκνεσθαι. 233.
και γαρ postpositum. 49.
και et ως confusa. 59.
καινας. αιτι τι καινόν etc. 279.
κακέσχατος. 326.
Callimachus. v. supra s. v.
Aoristus.
καλός. De quantitate h. v. 311.
κατατιθέντας, καταπίνονται.
32.
καταπάζειν. 226.
κεκροφεσσάμενος. 213.
κεῖθμα. 21. sq.
κεῖδος. 21.
κεφαλήφι, κεφαλῆφι. 237.
Κήρυνθος. 60.
κῆρυξ, κῆρυξ. 215. sq.
κηάνας. De quantitate h.
v. 137.
κλιήτηρ. 273. sq.
Coronae convivales. 66.
κώρος ἄρσην. 168.
Corporis humani dissectio.
160.
κοῦρα. 180. [Callimach. H.
in Dian. v. 72.]
κύριος ξή. 179.
κρίσσων, κρίσσων. 46.
κτασθα passivā significa-
tione. 145. sq.
κυδνός. 223.
κτήδος. 223.
κιλιξ subaudiendum. 38.
[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribendum τὰς
ἀκρίτοντα πίνουμεν?]
Cypria. v. infra s. v. μελε-
δωναι.*

A.

*λανθάνειν. λαλησμένος, λε-
λασμένος. 187. [Epicam
formam Panyasidi dudum
reddiderant H. Stephanus
et Wintertonus, quos
secutus est Gaisfordus.]
λείπειν. De aoristo I. h.
v. 148.
Α βύη ἀει τι καινόν etc.
279.
Liquidae pronuntiando ge-
minantur. 134.
λυροτύπος. 129.
Longinus. 88.
Lycurgus orator. 89.
λυμαίνεσθαι. De construc-
tione h. v. 318.
λωβᾶν. 156.*

M.

*Magnetismus animalis. 108.
μάκαρος. 109.
μεγαλήτης. 14.
Megara. 54.
μεθύειν, μεθίζεσθαι. 94.
μελεδώναι, μελεδώνεις. 215.
[Etiam in Theognid. v. 863.
malum μελεδώνας. item in
fragmento Cypriorum,
quod Bekkerus ad illum
versum citavit.]
μελετᾶν τινος. 226. [V.
Schol. ad Pindari Ol. VI.
61. et XIV. 26. Nem.
VI. 91. et VIII. 52. Isthm.
V. 56.]
μεμηημένος. Usus huius
participii, eiusque abso-
lute positi, solennis est*

in formulis imperandi.
V. Hesiqd. 592. (ubi praestat quod al. habent, ὥρα
ἔργα.) 584. 656. 673. Plene
idem 273. sq. ἀλλὰ σύ γ
ῆμετέρης μεμνημένος αἰτε
ζεφεταῆς ἔργαζεν. Abun
danter Aeschylus Choeph.
676. sq. Schütz. alt. πρὸς
τοὺς τεκόντας πανδίκοις
μεμνημένος τεθνεότερον Ορέ
στην εἰπὲ μηδαμῶς λαθή.
Hunc quoque usum iam
in Homericā poēsi repe
rias. v. II. V. 265. XIX.
153.

μεταδόνας. 62.
μετέχειν. 62.
μέτρον. κατὰ μέτρον. 164.
μὴ velans cum imperativo
aoristi. 155. [Aeschylus
Prom. 552. Br. μηδὲ οὐα
μηλησάτω.] cum coniunctivo
praesentis. 156. 158.
cum futuro. 318. [Ae
schylus S. c. Th. 252.
Br. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς.]
μητρομῆτρο. 129.
μητροπάτορ. 129.
μικρὸς et ὄλιγος confusa. 316.
Minnermus. 90.
μοῖσαν absolute usurpatum.
154.
μόνος i. q. εἰc. 212. μόνος
[τῶν], δσα etc. 203.

N.

v paragogicum. 5. 9. 19.
21. 63. 107.
νέα. νέα monosyllabum.
248.
νεύρων. 187.
Neutra adiectivorum. 19.
59. 48. 59.
νίφων, νίφονος. 47.
Nominativus cum infinitivo

loco imperativi posito. 58.
169. [Aeschyl. Prom. 711.
sq. οἵς μη πελάζειν, ἀλλ
ἀλιστόνος πόδας χριμπτου
να φαγιασιγ επισράν χθό
να. Vid. Hesiqd. Op. 742.
746. Naumach. 32. et
sic saepissime. Alibi accu
sativus ponitur, v. c.
Hesiqd. Op. 751.] Nō
minativus cum infinitivo
loco optativi posito. 156.
[Usus illius infinitivorū
quam dedi explicationem
in notis ad L. Bos. Ellips.
p. 620., eam explodit Her
mannus in commentatio
ne de ellipi et pleona
smo in Gr. I. p. 331. sq.
Sed in illa disputatione
viro egregio, ut sumus
homines, humani quid
accidisse, facile suspic
beris, si contuleris quae,
cum meis illis amicissi
me conspirantia, adno
tavit ad Viger. p. 733.
sq. ed. I. p. 745. ed. II.
Add. I. I. H. Nastii li
bell. Ueber Homers Spra
che p. 25. Conf. tamen
quae notavi supra s. v.
εἰναι.]

νόμος, cantilena, fabula. 25.
νυμφα. 180. [Callimach. H.
in Del. 215.]

νώγυμνος, νώνυμος. 219.

P.

ξενηδόκος, ξενοδόκος, ξεν
δέχος. 518. sq.
Xenophon. 17. 88. 185. V.
etiam supra s. v. Infia
tivorum etc.

O.

ο, *η*, *τό*. *Usus articuli insolens*. 48.
όδε, *ό δέ*. 222. 224. 225.
 237. 243. 247.
έθ οὐνεκα¹ v. supra s.
 ἔνεκα.
οἰζυρός. 131.
οἶνος etc. *cum digamma*.
 241.
οἶος et *ἴοος* confusa. 226.
όλιγος et *μικρός* confusa. 316.
Homerus. 99. 241.
όμως. 8. *πινα cum*. 22.

Oxytonorum apostrophum
 passorum recta tonesis.
 72.

όπάζειν. 226.

Oppianus. 195.

Optativi usus in interrogativebus sine ἄν. 195. *cum ἄν*. ibid.

όργη et *օργὴ* confusa. 19.
 225.

όρμη et *օργὴ* confusa. 19.
 225.

ἀρνίς. De quantitate h. v.
 162.

όρφη, *όρφην*. 70. [Schol.
 ad Pindari Ol. I. 115.
 "Ορφην, ή νεξ, βασιτόνως
 όρφην δὲ νεξ, αὐτὸν
 σκοτεινή, ἐπιθετικῶς, ὁξύ-
 νεται.]

ός, ubi exspectes εἴ τις. 186.
 [Cum Platonis loco com-
 para hunc Xenophontis
Oecon. IV. 19. *Εγώ δέ
 καὶ τοῦτο ἡγούμαι μέγα
 τεκμήριον ὥρχοντος ἀρετῆς
 είναι, φῶντας ἐκόντες ἐποιη-
 ται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς
 παραμένειν ἐθέλωσιν.]*

όσος. *όσα* etc. relatum ad
 τά etc. 192. sq. [Hesio-
 dus Fragm. p. 445. Loesn.

όσσος ἔναν μύθημας —
 τοὺς ἄνδρας ποίησε. *I*
 πουσσιπο Sardanapali
 epigrammate alii habent
 ταῦτ' ἔχω, ὅσσα ἔφαγον —,
 alii τόσσον ἔχω, ὅσσα
 ἔφαγον —.]

ότε c. coniunct. 99.

οὐδεποτί, οὐδεμίη. 8.

οὐνεκα. v. supra s. ἔνεκα.
 οὗτος. καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα
 μέντος. 272. sq.

οὐχί saepe obliteratum. 507.
 ὄπει priori productā. 71.
 ὄφρα τε. 65.

H.

παρ' καιρον et *παρὰ καιρόν*.
 516.

παρατρίβειν. 33.

παριδεῖν et *περιιδεῖν* con-
 fusa. 328.

pariter. 22.

παρούμενος, *πάρομονος*. 18.

Participia ubi naturam in-
 duerunt nominum, in-
 clinationis modum mu-
 tant. 47.

πάσσαθαι. 13.

πάσχειν. ἦν τι πάθω etc. 88.

πατρομήτωρ. 129.

πατροπάτωρ. 129.

πεινεῖν. 327.

πεινοῦν. 327.

περιόδομος. 45.

περιιδεῖν et *παριδεῖν* confusa.
 328.

περιτρέπειν. 132.

Pindarus. v. supra s. v.
 ἐκτραπέλος.

πιλός. 24.

Plato. 148. 169. 186.

πίλον. τι πλίον et τὸ πλίον
 confusa. 125.

Pleonasmi. 27. sq. 172.

πλοκαμῆς. 171.

ποιειλόμητης, ποιειλόμητης. 214.
ποικίλος. 40.
πολιγηθῆς. 240.
πολυχρόνιος. 191.
πον. πολλάκι πόν, ἀεὶ πον. 177.
Praepositionum usus in eodem loco variatus ad idem significandum. 203.
προμήτωρ. 129.
προπατωρ. 129.
Pronominum formae plenae et encliticae. 5. Pronominis relativi syntaxis idiomatica. 64. sq.
πρὸς τίνος εἶγαι. 91.
πρῶτος καὶ τελευταῖος καὶ μέσος etc. 3.
πυκάξειν. πυκάσσας, πυκάσσας. 237.
πῦλος passim latet corruptum. 163.

P.

βαδεῖος. 4.
φίπτειν, φίπτεῖν. 15.

S.

Σαλαμιναφέτης, Σαλαμινόφιξ. 115.
σιγγλός, σιγγηρός. 324.
Σινελίδης et Σινελίδης confusa. 55.
Simonides. v. infra s. v. τέ.
τιουρέα. 7.
Σινουρός. De quantitate h. v. 40.
σκάπτειν διπέλλῃ etc. 165. sq.
σκύφος priori productā. 71. 187.
Socrates an aliquid scripserit. 277.

Socratus scriptor Eryxiae. 273.
Socratus scriptor de lege. 273.

Sophocles. 9. 170. [Postioreni Sophoclis locum quod negavi mutandum esse, nolim ita intelligi, ac si etiam forma scripturæ antiquæ mihi probetur. Scilicet scribendum σοφοκλεῖα, quemadmodum scribimus τοῦτο.]

Sotades. 277. sq.
Sotadicum metrum. 277.
σπ. Ante has litteras αἱ brevis corripi possit. 131.
σποδίος. 131.
Strabo. 90.
Suidas. v. infra s. v. ὑπέρθεος.

T.

ταμεῖον, ταμεῖον. 524.
τάπης. De quantitate h. v. 76.
τάρα. 15.
τὲ non praeponitur vocabulo ad quod refertur. 73. [Ne quis mihi opponat locutiones bimembres ellipticas, membris per τὲ alteramque copulam iunctis, ubi vox quam sequitur τὲ in priori membro, in posteriori ad alteram copulam subaudienda est. Quarum locutionum ratio cum viros graece perdoctos passim fugerit, aliquot exempla rei ceteroqui per vulgatissimæ expromam. Plato T. XI, p. 8. Bip.

σοφίας τῆς τε σαυτοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: *σοφίας τῆς τε σαυτοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων.* Ut multum falleretur, si quis copulam τε ad σαυτοῦ referens praepositam voci suae diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὡς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hinc tam parum sit λογικός, ut dicat τε pertinere ad ἐνδαιτὶ habeatque hoc pro exemplo copulae praepositae? Immo plena oratio est: ὡς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ὡς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489. sq. οἵτινες τε δέξιοι φύοιν, εἰώνυμοι τε. pro καὶ οἵτινες εἰώνυμοι. Pindarus Nem. I. 46. εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. plene: εὖ τε παθεῖν καὶ εὐ ἀκοῦσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἰσθα —, καὶ επιτετήδεντας —. plene: — καὶ ὅτι ἐπιτετήδεντας. Aeschylus S. c. Th. 1075. sq. Br. ὥσπερ τε πόλεις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὥσπερ τ. δ. Nullarum autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam praepositionum. Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ γαβαῖ. p. 293. ἐκ τε — τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεος. plene: καὶ ἐκ γαβαῖ. et: καὶ ἐκ τοῦ ἄστεος. Add. not. p. 256.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copitam τε referendam esse ad votem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo illa epitheta sunt unius eiusdemque ὄντος. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque praepositionum ellipses toties occurront, ut qui exemplorum hujus idiomatis numerum iniire velit, non minus ineptos sit, quam qui instituat numerare arenas.]

τελευτὴν. v. τέρμα.

τέρμα, postremo. 164. [Iam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, τελευτὴν. Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτὰν ὀπάντην γὰρ ἐπιεσσόμενος.]

τιθέτας, τιθεσθε. 92.

τίττειν, τίττοδε; τίττοδαι. 29. 248.

τρέπεσθαι ἐπὶ τι, πρός τι. 30.

τρίβειν. 33.

τροφὴ et τρυφὴ confusa. 157.

τρυφὴ. De quantitate h. v. 162.

Tyrtaeus. 65.

T.

ὑγεία, ὕγεια. 324. 325. 326.

ὑπάγειν. 62.

ὑπερθερ. c. genit. 237.

πνεόθεοι. II. Stephanus Ind.
in Thes. P. II. c. 140. C.:
„Τπέρθεος, Quid est
supra numen divinum,
vel numinis voluntatem.“
nullo huius adiectivi au-
ctore citato. Robertus
Constantinus cum aliis
Lexicographis, item sine
auctore: „Τπέρθεον, ὑπὲρ
τὸ θεῖον, ἡ τὴν τοῦ θεοῦ
γνῶμην, praeter numinis
voluntatem.“ Omnes se-
cuti sunt Hesychium aut
Suidam. Sed in Hesy-
chio recte monuit V. D.
pro ὑπέρθεον legendum
esse ὑπὲρ θεόν: eodem
que modo in Suida cor-
rigendum est. Praeterea
in Demonactis versu, qui
est Brunkio in Mono-
stichis v. 202., cum pro
ὑπέρθεα e Stobaeo edi-
tum sit ὑπὲρ θεός, facile
intelligitur, fidem huius
adiectivi admodum du-
biam esse. Schneiderus
versum edidit tarpiter hi-
antem: Θηγτὸς περικώ-
μη φρόνει υπέρθεα.
ὑπέρθεοι. 55.

Φ.

φαινειν. φανεῖη, φανήη. 252.
243.
Philemon. v. supra s. v. τε.
φοίνιξ. 4. φοῖνιξ an φοίνιξ.
215. sq.

X.

χαίτιεις. 152.
χαιτίεις an graecum sit. 152.
χαλεψίς etc. 13.
χάριν ἔνεκα posita ἐκ πα-
ραλλήλου. 169. sq.
Chasmodiae osores. 108.
χέρνιψ. 66.
χενσέην, χενσῆν. 215.
χωρίζειν. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψυδρός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 132. 156.
ω et ου per synizesin coa-
lescent. 50.
ων. 131. 155.

Pag. 26. not. ad v. 218. lin. 2. πόν. leg. πνόν.